

Előfizetési árak:
 Hónapra 6 frt — kr.
 Félévre 30 — „
 Egy évre 50 — „
 Egy hónapra 1 — 50 „
 Egy napra 1 — 50 „
 Egyes szám ára 8 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12. sz.
(Nádossy-féle ház)
 Az előfizetések és a lap
 megküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szerdán és szombaton.**

Szerkesztői Iroda:
PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12. sz.
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény inté-
 zendő.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl.
 Előfizetések elfogadtnak még
 valamennyi könyvkereske-
 désben.

Egyes számok kaphatók:

Waldinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér), Böhm Manó (fő-utca) papir- és könyvkereskedéseiből

Örökség.

(H.) Öt évvel ezelőtt, mikor már a fejébe vette a pécsi szabadelvű párt, hogy minden áron minisztert akar fogni, az történt, hogy véletlenül éppen akkor mentették föl állásától az ősz főispánt, Perczel Miklóst. A megye ujjongott, de a város megbotránykozott s a tüntetésre ellentüntetéssel felelt: megválasztotta egyhangulag képviselőjének. Annaira erős volt a kormány önkénykedése fölött való megbotránykozás a város polgárságában, hogy a kormánypárti korifeusok elő sem mertek hozakodni a miniszterjükkel, — ugyancsak Fejérváryval — hanem hagyták hömpölyögni az áradatot, mely elsöpört volna akkor mindent, ami eléje kerülni merészkedett volna.

Szabadelvű párti és ellenzék közös akarattal, összetett lelkesedéssel adott szatiszfakciót a galambösz volt főispánnak, aki ugyan kinevezett örökös tagja a főrendiháznak is, ahol szintén megadhatta volna a dőfést Tiszának és pártjának; de éppen abban rejlett a szatiszfakció, hogy ne a kinevezés, hanem a nép bizodalma, akarata tegye őt ne is a veteránok közé, hanem — rugékonny erejét, szívósságát véve tekintetbe — őszbeborultan is a fiatal, aktiv harcosok közé, a képviselőházba.

Ennek a felejthetetlen momentumnak akkor jórészen éppen Erreth János volt a megteremtője. Az ő szervezésben ügyes keze fonta az erkölcsi kötelet, mely a Perczel-pártot oly szorosán összetartotta. Erreth volt elnöke, vezetője e pártnak, s

Perczel — kivéve azon eseteket, midőn egyenesen e sorok íróját tisztelte meg közléseivel — többnyire az ő postaállomásán keresztül tartotta fenn választóival a szellemi közlekedést.

Az öreg honvéd, bár szellemi erejének teljességével dicsekedhetik, testben kifáradt kissé; annyi tevékenység után pihenni vágyott. De utolsó viadala is győzelemmel végződött: ő buktatta le Tiszát a miniszterelnöki székről. Ő volt az, aki a honossági törvénnyel összefűzött Kossuthkérdésnél körülárkolta Tiszát, hogy beszo-ritsa a vén rókát, s ez menekülni akarva, ugrani akart, de vesztére. Lábát törte. Hát ilyen eredményes harcz után nyugodtan is mehet valaki pihenni.

Üres helye örökség lett. Az a párt, mely annak idején Perczelt emelte a képviselőségre, már odaszánta valakinek a helyet, csak várt az örökségre aspiráló pörös atyafiság akciójára — attól téven függővé, hogy érvényesítse-e jussát az örökség iránt. Amazok hoztak egy hatalmas embert, akit országszerte szívesen fogad az ellenzék is. De a mi ellenzékünk tudta, mert helyesen kombinált, hogy az az ember nem reflektál erre az örökségre; van neki már másik. Épp ezért a mi ellenzékünk nyugodtan kivárta, míg az a fölerőszakolt jogperló itthagya a sohasem áhitott örökséget, s ekkor előállott a maga emberével, ugyanazzal, aki öt évvel ezelőtt Perczelnek szerezte meg a képviselőséget.

Erreth Jánost, a volt Perczel-párti pártelnököt, ugyancsak párton kívül álló programmal kiáltotta ki jelöltjének az el-

lenzék. S az öröklési sorrend megállapítása helyesnek látszik, mert oly hatalmas többség támogatja ezt az örökség-foglalást, hogy az elől a többi igényt tartók is visszavonták a pört s ők is kénytelenek beleegezni, hogy Perczel után Erreth kapja az örökséget.

A holnap — talán az ellenpárton tartogatott némi meglepetéssel, talán a nélkül — egész bizonyossággal Erreth kezébe fogja letenni Pécs város országgyűlési megbízó levelét.

De ezzel nincs vége a dolognak. A pörös atyafiak csak mostanra álltak el a pörtől, amint hozzáférhetnek, megint meg fogják támadni az örökséget. Ez utóbbit tehát meg kell védelmeznünk s biztosítanunk a most jussoló rokonság részére.

Szervezkedésre van nagy szüksége az ellenzéknek. Ma csak ad hoc áll együtt a párt; ezt állandóvá kell tennünk, hogy jövőre hasonló erős szervezkedéssel dobjuk ki a nyeregből az ellenfelet. A holnapi győzelem után hát ne térjünk nyugalomra véglegesen, hanem csak fegyverszünetet tartva maradjunk eddig elfoglalt sánczaink között, óvjuk és erősítsük meg ezeket, mert a használaton kívül helyezett erődítményeket elporlasztja az öt év. Tart-
 suk fenn állandóan a társas szellemet a polgárok között, foglalkoztassuk őket a politikai élet mozzanataival, hogy folyton szemük előtt látva a kormány botrányos politikáját, ennek ellenében majd öt év múlva, s azután is — minden ciklus után — újra és újra demonstráljanak ily fényesen, mint teszik azt most.

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

Az én dalaim.*)

Álmodom!

A letűnt trobadourok világában vagyok. Megjelen előttem egy fiatal dalmok telve idealizmussal, telve költészettel. Kezében lantot tart, melynek csengő hurjaiból elegikus hangu melódiát peng, elregélve az ő életét, szerelmét és — tragédiáját. Én szótlanul csüggök a lant szaván, s mélán hallgatom, mint az anya ölében nyugovó gyermek a tündérmeséket.

De hallga' csak, miről is regél nekem ez a trobadour!

Éj volt. Az égboltozaton a csillagok mi-riád sugarai közt egy fényes csillagsugár világolt. Ezen merengett el ez az ifju, s az a titkos fény, az a vibráló csillagsugár csodásan esábitotta őt egy ismeretlen hazába.

Vezére lett.

Elhagyta a várost, s messze követte a rengetegen át e csillagot, míg végre egy bércz

sziklatetejére ért. Ez az égbolttal volt határos, magasabbra már nem juthatott. Kétségbeesve nézte a csillagot, oda, oda vágyott a fénytengerbe, a csillagok közé:

S úgy elfogott a vágy, a bú, a kín:
 Mért nincsenek nekem is szárnyaim.

De ime, derengeni kezdett. Az éj sötét fátyola ketté vált s

Egy bájos nő alakja állt elémben
 Világos lett a hegy tetője fent,
 A fényes kép bevillogott az éjbe,
 És arculatja messze ragyogott
 Tűntündökölve minden csillagot.

Az ifju megrettent, de csakhamar fölis-
 merte régi ismerősét és boldogító kísérőjét a
 szép Múzsát:

És csókja, melynek lángja ég szívemben,
 Gyermekkoromban érte homlokom,
 Míg érzelmét, ha búsz szívem bevallá,
 Ő általa lett fájó, mélla dallá.

S az ifju a szép Múzsá lábaihoz berult,
 kérve a nemtőt, hogy adjon neki szárnyat, a
 melyen bekalandozhassa a titkos világokat s
 elérhesse az ő fényes csillagát, melyet eleddig
 hiven követett, de szárny nélkül elérni nem
 tudott:

Csak perczig nézzek onnan a világra,
 A tanulásra ez elég nekem,
 Ki perczig annak titkaiba látott,
 Teremt magának egy külön világot . . .

*

Fél álomban vagyok!

Itt ülök az íróasztalom mellett, álamból
 ébredezni kezdek, s látom, mint sugarazza be
 szeliden az égő lámpa a könyvekkel elárasztott
 asztalt.

Tehát csakugyan álmodtam?

Kezeim közt tartva egy világoskék borí-
 téku könyvet, annak az átálmodott trobadour-
 nak fiatal életét, lapozgattam és olvastam a
 ciklusokat. Megint előre fordítottam s elovas-
 tam a prologot. Ennek a hatása alatt álmod-
 tam egy töredéket a trobadourok regéjéből. A
 képzelt trobadour im eltűnt, s helyette előttem
 lebeg a valódi lantos lelkével és szívével, a
 mint a kezeim közt lévő könyv finom petit so-
 raiból búbajos meséket regél az ő szerelméről.

*

Fölebredek!

Zoltán Vilmos a mi poétánk kiadta
 költeményeit! Már évekkal azelőtt kezdett a
 helyi és itt-ott a fővárosi lapokba dolgozni,

*) Költemények írta Zoltán Vilmos. Kiadattak
 Pécsétt, 1892. Árúközt 1 frt 20 kr. Díszkötésben 2 frt.

Hogyan haladunk?

Jól mondta valaki, hogy a politikai pártokat rendesen nem a fejük, hanem a farkuk vezeti. E képletes kifejezés még inkább áll a társadalmi haladásra. Nézzük csak közelebbről. Az eszme valamely nagy szellem agyában, avagy gyakran egy vagy több igéyutlenebb agyban megszülemlik és kifejezésre jut. Az elhangzott eszme rendesen gyujt, a társadalom hevül tőle és — halad. De merre? Nem a fejével, hanem farkával előre; nem azon irányban, melyet az arra hivatottak állapítottak meg, hanem nagyrészt oly irányban, a melyet a hivatlanabbak, a gyöngébbek, egy szóval — képletesen kifejezve magunkat — a társadalom tarka jelölt ki. Rendesen kontárok, önzők szedik föl azt a sok kincset, a melyet az eszme magában rejt; parádézhatnak vele, mint a mesebeli madár a nélkül, hogy — ezek a nem éppen kevés számban lévő — madarai a társadalomnak észrevennék, miszerint kiköleszött tollaikkal még egymás között is gúnytárgyul szolgálóak. De hát hiába — a szociológia törvényei itt is kell, hogy érvényesüljenek. A valaha sokat hangoztatott „józan ész“ némileg fölmondja itt a szolgálatot, a mennyiben működése csak abban kulminál, hogy belátja, miszerint itt valami fényes, valami majmolásra érdemes van; de hogy mi abban a valódi belső fény és belső érték — kevesen képesek megítélni. Aprólékos emberi szenvedélyek, rövidlátás, önzés és magának az eszmének sokoldalú nyilvánulása teljesen elvakítja az annyira földicsért „józan ész“ A szenvedélyek után induló társadalom ezáltal végveszélybe sodortatik, a melyben aztán sok keserű csalódás, fájdalomteljes tapasztalat nyújtja az alkalmat arra, hogy a társadalom a szociális fejlődés első stádiumára: a józan fölfogásra annak második stádiumát: a józan életet is építhesse.

A szociális életnek eme törvényes formáját okolom én azokért a tragikus fordulatokért, a melyeket a történelem egyes reakezionárius korszakok küszöbén fölmutathat. De hát minderről a szociológia magas és nemes tudománya nem tehet, ő ugyanis csak konstatalja a tényeket, ezekből levonja törvényeit, és e törvények levonásával és közkincesé tételével legfőbb csak azt érheti el, hogy a valóban életbevágó tragikus esetek számát némileg megapasztsza és a társadalom összességének valamivel türethetőbb helyzetet teremti.

Csak egy a társadalomra nézve bizonyára igen érdekes eszmét kívánok ez irányban némileg megvilágítani. És ez nem akar más lenni, mint a női kérdés és ezzel a nők művelése. Már előre is sejtheti az igen tisztelt olvasó közönség, hogy e téren haladatos témára jutottam. Ugyanis hol jut érvényre a majmolás, a divat, a külsőségek keresése inkább, mint a nők életében, a nőkkel való bánásmódunkban és azok nevelésében. De jaj annak, a ki itt valami egész-

s apró dalait, melyeket a szív igaz húrjain pengetett, a falun lakó és a mezei virágok közt sétálgató leánya épp oly mohón olvasta, mint a délutáni sziesztakor a nyári forráság elől menekülő városi hölgy a szalonokban.

Évek jöttek, évek multak, a dalvirágok szaporodtak s az íróasztal fiókja megtelt; s alig hogy újra kitavaszkodott, a mi dalosunk megelőzte a tavasz hirdetőit a fecskéket és megajándékozta Pécsi hölgyeit egy kötet dalvirággal.

*

„Az én dalaim“ a czime ennek a kötetnek. I. Régi álmok. II. Balga vágy. III. Elegyes költemények. Ilyen ciklusokra osztotta be költeményeit. Az első ciklusban a régi álmokról zeng. A nyiladozó szív első szerelméről. A feledhetetlen mult benyomásai ezek, s mint a legtöbb visszaemlékezés, ugy ezek sem mentek a reminiscenziától. Jobbára ifjúkori kísérletek, melyekből azonban már keresztültör a leendő lyrikus szikrája. Tagadhatatlan, hogy e ciklusát szerzőnek jobban meg kellett volna rostálnia, annyival is inkább, mert — az utána következő „Balga vágy“ egy már, — ha szabad így mondanom: kiforrt lyrikus alkotásait

ségesebb szelet mer vetni; mert bizonyára viharrat. A nőt — kisebb társadalmi fejlettségénél fogva — sohasem a társadalom fején, hanem az ellenkező végén fogod találni. Még akkor is, ha ír, ha költ, ha szónokol, talán még az esetben is, ha esetleg néptribunának, avagy patri-cziusvezérnek lépne föl. A nő az elavultat természetesen látja, de nem lelkesedik érte, mindig újat keres, persze saját fölfogása szerint és ha ezt megismerte, bármilyen fölületesen is, föláladozza érte az esetleg jobb régít. Igaz, hogy józan fölfogású, az eszmék külső csillogó oldalait hamar kiéri, de az eszme tartalmát is csak akkor érvényesíti életében, ha az teljes közkincesévé lett a társadalomnak. A nő a társadalomban az elismert, a tisztelt, a keresettet keresi, még akkor is, ha ez különben józan fölfogásával, sőt nőiességével ellenkezik. Ehhez életében a bálványimádásig nem annyira ragaszkodik, mint inkább alkalmazkodik. Jaj neked, ha komolyan mered neki a javulás útját mutatni. A társadalom összes előítéletességét ellened zúdítja. De hát tisztelet azért a nőnek, valahányszor konvencionális kötelességeit az ő páratlan türelmével, munkaszeretettel, önföladozásával, skrupulizálásával és lelkiismeretes kötelességérzetével végzi. Konvencionális kötelességek teljesítésére: u. m. gyermeknevelés-, tanítás-, sablonszerű hivatalnoki teendők végzése-, ipar-, kereskedés-, képző és alakító művészetekre sat. sat. éppen annyira reátermett a nő is mint a férfi. És e körben éppen úgy mutathat föl valóban dicséretes eredményeket, mint a jó közepszerű férfi. Tehát nem is a nőt, mint nőt, okolom a hibák amaz elharapódzásáért, a melyben egy-egy új elv fölvetődése alkalmával különösen a női társadalmat támadják meg, hanem igenis okolom az összes és különösen pedig magát a férfitársadalmat, a mely a nő előtt és többnyire ennek még fejlődő gyermekkorában az életnek oly kapuit tárja föl, a melyek még a fejlett nőnek sem, a fejletlen leánykának pedig annál kevésbé való terét nyitják meg az életnek. A társalgó szobától, a tánc- és báltermen, korzón, színházon át egészen a nyilvános föllépés szinpadáig vezettetik a serdülő leánya, kiragadva azon körből, a melybe tartozik még, a házi tűzhely-, az anyai szigor köréből. Ezek után persze csakis az ő akarata, az ő kívánsága, vágya az egyedüli mérvadó a házbán. Parancsokat osztogat, engedelmeskedni nem tud, elfelejt törvényt, kötelességet, léhaságha sülyeszi nemcsak a maga, hanem az egész család életét. Ez az egyik irány.

Ezzel párosul egy másik, a mely lényegében véve nem, csakis fokozatban különbözik amaz elsőtől. A leánya magasabb intézetbe küldetik, a hol természetesen a leánykának csak egy kötelessége van: a lezckék rendes látogatása, a professzor pedig erkölcsi kötelességének ismerje, magát növendékei előtt nem annyira tiszteltté, hanem tetszetőssé tenni. Minden külsőség a legnagyobb mohósággal észrevéttetik, az ember belső értéke azonban rejtve marad; a

tárja elénk. Zoltán Vilmos e ciklusával — bármit ír is némely fővárosi monopolközlöny — a napjainkban föltűnő szerelmes poéták közt szép és nem mindennapi helyet foglal el. A reménytelen — az az asszonyszerelmem csalta ki lantja hurjaiból azokat a megindító, mélabús hangokat. Ezekben a dalokban testőien tükröződik vissza annak a nőnek a lelke, a kiért ő czéltalanul küzd. Egy ügyes charlatan, a ki asszonya minden ténykedéséből egy alkalmi lyraidalt alkot.

De ne tovább! Én nem mint kritikus írok itt, ki éles bonczkés alá veszi a könyv minden egyes pontját; ezt a föladatot inkább az Árguszemű fővárosi kritikusokra bizom. Én inkább behizelgő hangon ajánlom a mi kezdő és máris szép sikereket ért poétánkat a közönség figyelmébe, mert annyit máris megérdemel, hogy a pécsi közönség, főleg a pécsi hölgyek avval revancheirozzák az ő átnyújtott tavaszi dalvirágait, hogy boudoirjuk asztalán helyet adjanak ennek a költeménykötetnek, melyet pécsi fiu írt a pécsi hölgyeknek.

L'a m o u r.

fárasztó munka, a komoly erkölcsi világnézet kiüldöztetik, a tudomány üres lappáliakon nyargal; önföladozás-, vallás-, önzetlenség- munkaszeretetről sokat — prédikálnak, de édes kevések engedtetik meg az érvényesülés. E helyett a gyermekek hiúságának, a melyet tévesen ambícióknak keresztelnek, annál nagyobb tér nyitnak azon czélból, hogy a leánykák — nem a maguk számára az intézetből nyert, hanem az intézet számára a maguk kiállította — annál jobb bizonyítványokkal kedveskedjenek majd félrevezetett szüleiknek. De hát hiába, minderről eme magasabb intézetek mitsem tehetnek; mert hiszen nem azért alapították azokat, hogy ők czáfolják meg először a szociológia alaptörvényeit. A szülők pedig elfelejtik fölsőbb intézetet végzett lánykájuk elég föltűnővé vált magaviseletét maguknak megmagyarázni. Nem veszik észre, hogy a „végzett“-nek nincs inynyére a házi munka; mindenhez ért ugyan, de semmit sem tud végezni: a 12 éves Böske eseléd jobban elbánik a rakonczatlan 2 éves Lajkóval, mint a 18 éves „végzett“. Nem tudják észrevenni a kedves papák és mamák, hogy különben jó deréku, sőt trabális „végzett“-jük teljesen munkaképtelen. Hja, az irodalomban és „poesie“ ben tett „példás“ előhadadás még nem tehetné őt költővé, sem íróvá; a természet- és földrajzi lappáliák pedig már a konyhai petrezselyem-ismét is összezagyalta benne, a melyet már 11 éves korában otthon a mama vezetése mellett meglehetősen elsajátított volt. Foltozni csak tudna a nagysám, de nincs hozzá kedve, nincs kitartása, a házi rend iránt csak anyai az érteke, a mennyiben ez az ő saját kényelmét illeti. És ez a munkaképtelenség aztán mint a futó tűz átragad ő róla az összes rokonokra, ismerősökre, barát- és ellenségnőkre, a kik természetesen „magasabb intézetet“ nem végeztek, de a szociális elv majmolására természetesen igen fejlett érzékkel rendelkeznek. Ezekben a betegség már most sokkal akutabb alakban lép föl; mert bennük a példányképe neveltelenségéhez még saját teljes műveltelenségük is járul.

Sokat hallhattak már az igen tisztelt olvasók az angol nők neveltségéről. Ha csakugyan olyanok, mint a hogy beszélnek és irnak róluk, akkor szellemi és erkölcsi fejlettségük éppen a valódi belső műveltség, a munkaképesség és edzettség megőrzésében és fejlesztésében birhatják alapját. E belső műveltség nem a sokat tudásban és nagy beszélő képességben rejlik, hanem úgy a nőnél, mint a férfinel is a tetterőben, a munkára való edzettségben. Igenis kérem, az angol nő visszavonultan és önálló és erőteljes munkásságra neveltetik és csakis, ha bizonyos érettebb kort ért el, boesájtják a világba; de nem mutatnak neki először kulisszatitkokat, mielőtt a feje lágya benőt volna. Először is a realis élet komoly tanát ismertetik meg vele. Ez a realis élet küzdelmet, komoly és czéltudatos munkát iratott tanaiba. Nem nyomtatott könyvből olvassa e tant, hanem a nevelőinek kimélettel nem ismerő komoly, azt lehetne mondani, komor arczából, példaadó tetteiből és szavaiból. Először is szigorú fegyelemhez szokik és józan önálló engedelmességhez, tisztességtudáshoz, józan kötelességérzetet nyer és csak azután hagy-nak előtte beszélgetni — a többi között — sületlen ficzkókat is, a kiknek fanyarságait aztán egészen más szemüvegen át nézi a jól nevelt angol nő, mint a mi leányaink, a kiket már 12 éves korukban még u. n. komoly férfaink is — sajnos — gyakran megudvarolnak. A fölnöttek társasága, a mily jótékonyan hathat egy fiatal kedélyre, ha ez komoly és józan föltűnyet alatt áll, épp oly romló hatást gyakorol oly esetben, midőn e helyen a fejletlen kor gazdátlanul garázdálkodhatik, sőt meg inkább akkor, ha mintegy a gazda által följogosittatik arra, hogy a különben nem neki való körben, hogy úgy fejezzük ki magunkat, a taeskö vigye a vezérszerpet. Az ily nagyreményűekből természetesen sem iskola, sem férj, de még maga az élet sem fog soha józan fölfogású, annál kevésbé józan életű nőket faragni. A mely szülő 10—14 éves leányában a társalgószoba, korzó, bálterem, „válogatott“ társaság nyújtotta élvezetek iránti fogékony-ság túlkorai ébredését nem képes meglátni, és a rendelkezésére álló legszigorubb eszközöket nem használja föl arra, hogy emez örökös érettlenségre vezető fejlődésnek véget vessen, sőt talán még alkalmat ad arra, hogy az ilyenféle

fogékonyságok előljék a komoly munka iránti ambíciót: az vessen magára a biztos következményekért.

Tény azonban az, hogy az itt tárgyalt téves nevelési iránynak nem rég idő óta ország-szerte hódolunk és e betegség még mindig nem érte el azon fokát, a melyről a biztos visszatérés várható volna. A krízisen még nem vagyunk túl. A szociális fejlettség ama második stádiumától e tekintetben még igen távol állunk. Nagy- és dédapaink nem csak józanabb fölfogásnak, de józanabb életnek is voltak e tekintetben; igaz, hogy nem is bolygatták őket oly magas szociális elvek, mint bennünket. De mi a nőművelés szociális elvét bevettük — és a társadalom farkának reczipéje után élünk vele. Csak hogy sajnosan már nagyon is érezhetőleg jelentkeznek rajtunk a betegség tünetjei. Mondjuk ki nyíltan: az u. n. művelt nőktől borsózik már a hátunk; még oly képességeket is hajlandók vagyunk megtagadni tőlük, a melyek tényleg bennük nagyobb fokban vannak meg, mint bennünk, férfiakban. A türelmesség, gyermekek iránti szeretet, munkaszeretet, becsületesség, gyöngédség, kiméleteség, önfeláldozás, szolgálatkészség már mind nem női erények, hanem — úgy szeretjük mondani — kizárólag a férfiaké. A társadalom, mint egy veszélyes beteg, így dobálódzik ide-oda, nem tudván a betegség tünetjeit és valódi okait között választófalat vonni. A nők oktatása kezd sokak előtt gyűlöletes lenni. Így jönnek létre a semmit mondó frázisok: „Minek a nőnek reális ismeret, fizika, vegytan, matematika?” „A nő legyen csak jó háziasszony mert nem való neki sem tanítás, sem hivatal” stb. stb.

De az eszme azért ezeket is magával ragadja és habár a fark ide-oda csapkod is, saját magán téve a legnagyobb károkat, az egész testnek mégis megvan a maga határozott iránya és célja, a melyhez előbb-utóbb el köll érnie.

Schmidt.

A választás előtt.

A holnapi program. A választás tudvalevőleg holnap reggel 8 órakor kezdődik. Az Erreth párt már kora reggel zenével járhatja be a várost, s 7 órakor három helyen gyülekezeti össze a választókat.

A belváros a Széchenyi-téren a Ribay-kávéház előtt gyülekezik, a budai külváros a Hétfejedelem-vendéglő előtt, a szigeti külváros pedig a Korona-vendéglő előtt. Fél 8 órakor vonulnak a szigeti külvárosiak zeneszóval a Széchenyi-térre s innét a belvárosiakkal a Hattyu épületébe, ahova ugyanakkor, szintén zeneszóval bevonulnak a budai külvárosiak is.

A párt elnöksége ismételtlen kéri a párt tagjait, hogy a postán szétküldött intésnek megfelelőleg még ma kivegyék igazolójegyeiket a városház aljegyzői irodájában és minél nagyobb számmal jelenjenek meg a választási fölvonulásnál.

A választás estéjén — Erreth János megválasztása esetére — a párt faklyás-zenével tiszteli meg Erreth Jánost. E végből este 7 órakor gyülekezés a Majláth-téren és 8 órakor vonulnak Erreth lakása elé. Itt Pleininger Ferencz tartja az üdvözlő beszédet. A faklyásmenet után barátságos összejövetel a Scholz-féle sörcsarnokban.

A kormánypárt csinyre készül. Amit mi sejtettünk, s amire már eleve figyelmeztettük az ellenzéket, az holnap valószínűleg be fog következni. A pécsi mameluk-törzskar sehogy sem tud belenyugodni abba, hogy Erreth János egyhangulag választás-sék meg képviselőnek. Mindent elkövetnek, hogy ezt megrontsák.

Biztos tudomásunk van arról, hogy **fölsőbb meghagyás folytán holnap reggel a választás idejére jelöltet fognak ajánlani.** Tudjuk az illető nevét is, de resteljük kiírni, mert talán ő maga is megresteli a dolgot, hogy ilyen férfiatlan diákcsinyhez odaadta a nevét; avagy tán oda se adta, csak visszaélnék vele. De ha az ellenjelölés csakugyan megtörténik, s szavazásra

viszik a dolgot, úgy a választás után a csinyből föllállított jelölt mellett szavazók neveit és polgári állását közszemlére fogjuk kitenni.

Megemlítjük még azt is, amiről szintén tudomásunk van, hogy **az összes állami és egyéb tisztviselők és hivatalnokok igazoló jegyeit az illető hivatalok főnökei kivették.**

Hát ennyire alacsonyítják le azt a „független, meggyőződését követő” hivatalnoksereget, melyről egynémely teleszájú hivatalfőnök a mellét döngötte megvetéssel bátorkodott visszautasítani a „rab-szolga” titulust.

Vissza neki!

Az önérvényes polgárok pedig tudni fogják, hogy az ilyen gyerekes viselkedésű párttöredéket — mert nem párt az többé — mire becsülje.

Fölvívás előfizetésre.

A jövő hó elsejével ezen évfolyam második negyedébe lépünk, mely alkalommal fölkérjük azon t. előfizetőinket, kiknek előfizetése e hó végével lejár, hogy azt megújítani sziveskedjenek.

Vidéki előfizetőinknek a mai számunkhoz póstautalványokat mellékelünk s kérjük, hogy az előfizetési pénzt és a netáni hátralékot beküldeni ne késsenek, nehogy a lap küldésében zavar támadjon.

Lapunk előfizetési ára igen olcsó:

fél évre 3 frt
negyed évre 1 frt 50 kr.
egy óra 50 kr.

A „Veréb Jankó” című élcslap ingyenes melléklettel.

Pécsen, 1892. márczius 22-én.

Tisztelettel

A „Pécsi Figyelő”

(„Pécsi Hirlap”)

kiadóhivatala.

HIREK.

— **(A fölsőmagyarországi inségesek javára)** a Pécsi Figyelőhöz újabban a következő adományok érkeztek:

Rupp György	3 frt
Fürst Gyula és Rózsa	25 frt
Gräthen, Juliska és Böske	1 frt 01 kr.
Matros J. ivén Igalics Radó	2 frt
A belv. népiskola IV. osztálya utólag	4 frt 60 kr.
A belv. népiskola V. osztálya utólag	54 kr.
A mult számunkban kimutatott összeg	165 frt 26 kr.

Összesen 201 frt 41 kr.

Az újabban begyűlt összeget a belügy-minisztérium közvetítésével mai napon rendeltetésére juttattuk.

— **(A király és a mi választásunk.)** Ő fölsége a király rendes olvasója a napilapoknak; természetes tehát, hogy a pécsi választási mozgalmak sem kerülhették ki figyelmét. De nemcsak hogy figyelmét nem kerülték ki, hanem a fölség még érdeklődéssel is viseltetik a dóm városában történtek iránt. Erre nézve a legeklatsansabb bizonyíték a következő: Fesztl Károly dr. kanonok, kit a fölség tavaly közvetlenül lejövetele előtt választott püspökké nevezett ki, mult pénteken tisztelgett a fölségnél, hogy legmagasabb kitüntetését megköszönje.

A király igen nyájasan fogadta a főpapot, s hosszabb ideig beszélgetett vele a pécsi választásokról.

— A lapokban olvastam — szölt a föl-

ség — hogy önök Baross és Fejérváry minisztereket léptették föl.

— Igen Fölség! — válaszolt Fesztl — de a miniszterek közül egyik sem fogadta el a jelöltséget.

— Tudom. Ha jól emlékszem, most Erreth az egyedüli képviselőjelöltjük? Nos és meg vannak vele elégedve?

— Igenis Fölség, Erreth ügyvéd a jelöltünk, kivel igen meg vagyunk elégedve — válaszolt ezen nem várt kérdésektől meglepett főpap. A fölség még egynéhány szót intézett a vál. püspökhöz, s azután nyájasan elbúcsuzott.

— **(Az egyházmegye köréből.)** Eszterházy Miklós herceg, mint kegyur, a pécsi egyházmegyéhez tartozó Dobróköz község kinevezendő plébánosává Szalay Alajos paári káplánt terjesztette a megyés püspök elé, ki azt jóvá is hagyta.

— **(A második irodalmi és zeneestély)** az elmúlt vasarnap estén még nagyobb közönséget vonzott, mint az első. A jég megtörtött, az első est törte meg, amely fölkeltette a kétségeskedőkben a bizodalmat. Nem önhizelgés ez, mert utána tesszük azonnal, hogy csakis bizodalmat keltett az első est, s nem nyújtott kielégítőt; amint hogy a teljes kielégítés hiu vágya nem is ambicionálhatta a rendezőséget. Hanem másban rejlik a titka annak, hogy az első est után szívesen eljött a közönség a másodikra is és el fog jönni a többire is. Teszi pedig ezt az, hogy az esték műsora sok mindenfélét nyújt, amiből a hallgatóság minden egyes tagja kiválogatja a neki tetszőt, azt élvezi s az élvezettel meg van elégedve, míg a többi dolog iránt, ami eddig nem érdekelt, lelkébe lopózott szép csendesen az érdeklődés csirája, s ha az első alkalommal hidegen maradt is, a következőnél már nagyobb hajlandósággal hallgatja meg az azelőtt száraznak tetsző, mert annak hitt dolgot. A közönség kap ott költeményeket, szép-irodalmi cikkekcskéket: komolyat és humorosat; érdekes esztetikai fejtegetéseket; a zenének sokféle fáját: zongorát, hegedűt, harmoniumot s ezek változatos összetételeit; éneket s ebben is ahány az előadó, annyiféle specialitást, — hát mindez, ha itt-ott hézagos is, de annyit nyújt, hogy abból csak a cinikus nem tud válogatni. S a mi közönségünk — jól esett tapasztalunk — nem cinikus, hanem a mellé a kis jótékony-sági áldozat mellé elhozza tapsait, tanul és kritizál — javára önmagának, a társas szellemnek s az irodalom munkásainak. A második estét Várady Ferencz nyitotta meg „Két virágszál” című lendületes kis költeményével, mely olyan jó hatást tett, hogy a többszörös kitapsolás után ráadásul fölolvasta a „Volt” című versecskéjét. Ruhné Valéria úrhölgy kitünően disponálva, kellemes hangja teljével énekelte Zichy Géza egyik kedves dalát, melynek a refrénje: „Oly pár, mely egyetért.” Viharos tapsokat kapott érte, amit ő meg ráadásal viszonzott. Békeffy Remig dr. főgimnáziumi tanár majd egy óra hosszáig tartó szabad előadásban érdekes adatokat beszélt el Mária Teréziáról. A Maléter László, Németh Arthur, Zoller Nándor, Kossa Elemér és Krudy Géza által bemutatott Mozart-féle vonós kvintet ügyes produkció volt s tetszett. Lenkei Lajos rövid kis képet mutatott be északsarki utazásáról, melyből vett érdekes epizódokkal fűszerezte fölolvadását. Baldauf Anna k. a. ismert zongorásnő már a „Hattyu” pódiumán, s ezúttal is kitünő technikájáról győzött meg, melyet a híres Moszkovszky-féle keringőben brilliroztatott. Majd utána ismét Ruhné vette ki részét a tapsból Gumbert hangverseny keringőjével, mely egyik igen kedves száma volt a műsornak. Ráadásul népdalokat énekel, s énekét mindkét alkalommal Wész Albert kísérte. A nevetni szerető közön-

ségnek H a k s c h Lajos szolgált humoros szavalattal, előadva Hangay Oktáv „Bőjti prédikáció”-ját, mely mintegy pendant-ja az ugyanezen szerzőtől való „Mérgek leány” című verses monolognak, melyet az első estén Cseresnyés Rózsika k. a. adott elő. Az estélyen Egry Béláné, közbejött betegsége miatt nem énekelhetett, amit a közönség sajnálkozva vett tudomásul.

— **(Az Erreth-párt múlt szombati lakomája)** az elsőhöz hasonló volt látogatottság és lelkesedés dolgában. A Scholz-féle sörcsarnok szorongásig megtelt választó polgárokkal, kik a hatalmas hosszú asztalokat sürűn ülték körül. Nyolcz óra után küldöttség kíséretében megérkezett Erreth János is, akit dörgős mintegy 5 perczig tartó folytonos éljenzés fogadott. A képviselőjelölt ez éljenzés alatt körüljárta az asztalokat s minden egyes jelenvölt kezét fogott. Mikor helyére visszatért Bubergh Antal pártelnök mondott lelkesítő beszédet a párt következetes, szigorú összetartásáról, melyet Erreth János neve szilárdított meg ennyire. Erreth János aztán hosszabb s valóban szép koncepcziójú beszédben a politikai pártokról s különösen a kormány pártja és az ellenzék között levő különbségről mondott jellemzést; majd ebből tovább fűzve a gondolatmenetet rátért az ellenzéken levő polgárok önértetére, mely nem hagyja magát hitvány árucikként dobáltatni ide s tova, ahogy ezt a kormány teszi az ő választóival, akiket rabszolgáknak tekint. A pécsi polgároknak is fölébredt az önértet s megmutatták, hogy a politikai meggyőződés nem játék, s azért függetlenítették magukat a hatalmi férfiak önkénykedése alól s olyan zászló alá csoportosultak, mely alatt önértetük nem szenved csorbát, a mely politikai meggyőződésüknek megfelel. Az önértetes polgárokért üritette poharát. Pleininger Ferencz, Erdőssy Bódog és Szuly János mondtak ezután igen jó hatást keltő beszédeket, Papp József a pártelnökre, alelnökökre s a végrehajtó bizottságra mondott egyes köszöntőt, majd Jobst László dr. a sajtó fontosságát fejtegetve a sajtó jelenvölt képviselőit éltette, mire ezek nevében Várady Ferencz felelt, éltetve az ügyvédi kart, melynek szintén nagy szerepe van már régi idők óta Magyarországon politikai életében. Beszéltek utána még Feiler Mihály, Haksch Lajos, Lenkei Lajos és Kery Gyula hírlapírók, majd Sillay József, Flóris Endre, aki közkívánatra a „Talpra magyar”-t is elszavalta. A lakoma Farkas és Jónás zamatos nótái mellett éjjelig eltartott, s ekkor a társaság folyton éltetve Erreth Jánost a Ribay-kávéházba vonult, ahol vig cigánymuzsika mellett folytatták a mulatságot.

— **(A pécsi kir. táblától)** Balogh Károly táblai bírót a kir. kuriához osztották be kisegítő bírónak.

— **(A jövő vasárnapi estély műsora)** a következő: 1. Dalok. Irta és fölolvassa Zoltán Vilmos. — 2. Egy érdekes regényről. Irta és fölolvassa Körösi Henrik. — 3. Bihari ábránd. Hegedűn előadja Kossa Elemér, zongorán kíséri Vész Albert. — 4. Apróságok a hajról. Irta és fölolvassa Ágh Timót dr. — 5. Faust. Zongorán és harmóniumon előadják Hegedűs Hedvig és Hegedűs Margit. — 6. Tavasz dal, Gounodtól és Asra, Rubinsteinől. Énekléi Hoffner Károly. — 7. Nő sorsa a férfi. Irta és fölolvassa Feiler Mihály. — 8. Oroszlán ébredése. Előadják: Erdőssy Margit k. a. zongorán, Krudy Géza Maléter László és Németh Arthur hegedűn.

— **(A pécsi ügyvédi kamara)** közönségre teszi, hogy Raics László dr. mohácsi ügyvéd a kamara lajstromába folytatólagosan fölvetetett.

— **(Pécsi egyesült külvárosi takszék)** az elmúlt vasárnap tartott közgyűlésén Szieberth Nándor ügyvéd indítványára az árvamegyei inségesekeknek 20 frtot o. é., az iparos-tanonez-munkakiállításához jutalmakra 10 frtot o. é. szavazott meg.

— **(Kossuth egészségéről)** minduntalan váltakozó hírek jönnek föl Magyarországra. Különösen az utóbbi időben nem csak betegségről, de haláláról is hoztak forgalomba mindenféle híreket. Ez utóbbiak tendenciózus volta mindenkinek föltűnt Magyarországon, mikor annak dementalása megtörtént. Gyannu merült föl, hogy e híreket valaki szándékosan terjeszti.

Hogy a gyannu nem alaptalan, mutatja a Budapesti Hírlapnak saját tudósítójától Turinból kapott levele, melyben a tudósító így ír:

„Mi itt nem győzünk eleget csodálkozni azon, hogy Magyarországon úgy, mint Ausztriában, sőt még Franciaországban is, mily agasztó hírek járnak egy idő óta Kossuth Lajosról. E hírlélek, Istennek hála, soha sem voltak oktalankábbak, mint épp most. Kossuth Lajos egészségének örvend. Ki terjeszti hát e híreket és miért? Hogy a dolog mesterségesen csinálódik, azt Kossuth maga is sejtí; de okát, czélját nem foghatja föl. A télen gyakran találkoztam a nagy emberrel Turin utcáiban; mert Kossuth, nem törődve a hideggel, hacsak verőfényes nap volt, mindig kísértelt; és tiszteletreméltó arcának pirossága folyton arra vallott, hogy egészséges, mint a makk.”

Aztán azt írja a levél hogy Turinban borzasztó influenza-járvány dúlt, főképp az öregek között; de Kossuth egy pillanatig sem gyöngékedett. Mikor a napokban a halála hírért költötték, a B. H. tudósítója meglátogatta, s ekkor Kossuth mosolyogva mondta: — „Hugom, Ruttkayné, már részvétáviratokat is kapott Magyarországról. De én, hiába, arra vagyok ítélve, hogy még tovább viseljem az élet súlyos terhét.” Kossuth életrendjéről így ír a nevezett forrás:

„Kossuth Lajos kitűnő egészségét életmódjának köszöni. Reggel nyolcz órakor kél, megfürdik aztán testgyakorlatokat végez, hogy izmai ne veszítsék el fiatalos rugalmasságukat. Majd következik az első reggeli. Kilencz órakor dolgozó-szobájába megy, ir és elolvassa a magyar lapokat. Délit van a szerény dejeuner, mely után egy óráig sétál, ha jó idő van, a szabadban, ha nincs, szobáiban; s ez alatt folyton cigarettát szí. Három óra felé ismét dolgozni kezd és folytatja munkáját hétig, mikor föltalják az ebédet. Kossuth ezután pihen és tíz órakor, legkésőbb fél tizenegyre lefekszik. — A nagy ember élete mindig ilyen egyszerű és folytonos következetessége, folytonos egyformasága adja azt a csodálatreméltó egészségét.”

— **(Hymen.)** Unkelhauser Károly vukovári közigazgatási adiunctus hétfőn vezette oltárhoz menyasszonyát Littke Ilona kisaszszonyt, Littke Ferencz nyug. bányaigazgatósági főtiszt leányát.

— **(A megnyiló szini saisonra)** jó kilatást nyujt két szini recenzió, melyet két külön lapban olvastunk. Az egyik a leendő naivánkról, Kalmár Piroskáról ír, a másik az egyik operett-ujdonság sikeréről. Az egyik kassai lap hosszasan írja le, mint búcsuzott el a közönség Kalmár Piroskától, az ő kedvencz naivájuktól. Koszoruk és ajándékok özöne közt, taps éljenzés és nyilt szinpadon szónoklat között vett búcsut a kassai közönség a kis művésznőtől, akit — mint a kassai újság írja — szeretettel és lelkesedéssel rajongtak körül nemcsak mint színésznőt, hanem mint a kassai elite-társaságnak egyik legtiszteltebb és mindenütt örömmel fogadott tagját is. Az említett lap azt az óhajtatást fejezi ki, hogy Tiszai igazgatónak tán mégis sikerülni fog — ilyen ünnepeletetés után — visszahódítani Kalmár Piroskát. De hát ő már Somogyihoz szerződött. — Somogyinak egy érdekes operett-ujdonsága van: „Erminy.” Jakobowszky, Londonban élő lengyel származású zeneszerző ily című operettje, melynek előadási jogát Somogyi egész Magyarországra kizárólagosan bírja, s melyet Sopronban nemrég hozott színre először. Az Ujváry Béla tanár által fordított szövegű operett Sopronban nagy sikert aratott. Finom zenéje ott is nagy batást tett, épp úgy, mint Newyorkban, ahol ezernél több előadást ért meg, és Németországban.

— **(Halálozás.)** Bedő Károly kávéháztulajdonos, e hó 19-én 65 éves korában elhunyt. A közbecsülésben állott férfi régóta szenvedett gyomorbetegséggel, melyre nem talált gyógyító erőt a leghirnevesebb fürdőben sem. Csendes, szelíd természete mellett megadással tűrte a kint s mindeme szenvedés sem ölte ki belőle az embert szerető embert, ami pedig az ilyen betegeknek ritkaság. Jótékonyágáról, gavalléros bőkezűségéről szélben ismert volt a városban. Előzékenységgel bánt el az emberekkel, tiszteletben a legkiválóbb gondot s figyelmet fordította a vendégeire, s el is neveztek érte „minta-kávés”-nak. Temetése, mely hétfőn délután volt, a közönség nagy részvételével ment végbe, s a család gyászában ezrek osztoznak, sajnálva a jóságos ember elhunytát. — Ö z v.

Áronffy Alajosné, született Járányi Anna e hó 18-án, szívvelhűtés következtében, 66 éves korában elhunyt Pécsen (Mária-utca 28. sz.). — Ö z v. Kumper Mártonné, szül. Horváth Mária, néhai Kumper Márton Battyányi hercegi urodalmi nyug. főerdész özvegye, e hó 17-én elhunyt Ludbreg-ban. (Horvátország.)

— **(A siklósi vásár)** — mint a S. és V. írja — az elmúlt héten gyenge volt. Aránylag sok lábas jószágot hajtottak föl, de kevés volt a kereslet. A ruhavásár néptelensége is föltűnő volt.

— **(A német hírlapokhoz.)** Régen hangzó jogos panasz az, hogy a Magyarországon megjelenő német lapok a magyarországi helynevek alkalmazásánál következetesen a német elnevezéseket használják. Mi számtalanszor bolygattuk meg ezt a dolgot s humorisztikus vasárnapi mellékletünk a „Veréb Jankó” is kigúnyolta a maga módja szerint a német lapok helységnevtárát, mely még a Laskafalu-ból is Maczeszdorf-ot csinálna, csak hogy német nevet adhasson annak a magyarországi helységnek s ezzel a külföld előtt hazug módon azt demonstrálja, mintha Magyarország valami német kolónia volna, melyben csupa Fűnfürchenek, Pressburgok, Steinamangerek stbik volnának. A magyar földrajzi társaság helynévtári bizottsága üdvös kezdeményezést tett a végből, hogy a jogos panaszok okát megszüntesse. A bizottság a következő fölszólítást intézte az összes magyarországi német lapok szerkesztősegeihez:

A magyar földrajzi társaság helynévtári bizottsága báró Nopcsa Elek országgyűlési képviselő indítványára a Magyarországon megjelenő összes német lapok szerkesztősegeit fölkérni határozta, hogy lapjaikban ezentúl a keresdelmi miniszter által kiadott helységnevtárban használt hivatalos magyar elnevezések szerint írják ki a magyarországi helyneveket és ha szükségesnek látnák azok német elnevezéseit, zárjelbe tegyék a magyar név után, így Pécs (Fűnfürchen), Pozsony (Pressburg), Kolozsvár (Klausenburg). Miből kifolyólag tisztelettel fölkérjük a tisztelt szerkesztőseget, hogy ebbeli fölkérésüket figyelmére méltatni sziveskedjék. Meg vagyunk győződve, hogy a tisztelt szerkesztőség kérésünknek anyival is inkább hajlandó lesz megfelelni, minthogy a közös hadügyi kormányzat és a delegáció belátva ennek jogosultságát, elhatározta, hogy az ezentúl kiadandó katonai térképek magyarországi lapjain a helynevek magyar elnevezései fognak használtatni. Kiváló tisztelettel vagyunk stb.

Nagyon helyeseljük a földrajzi társaságnak elhatározását s reméljük, hogy a magyarországi német lapok a hozzájuk intézett fölszólításhoz képest, jövőre szakítanak azzal a gyakorlattal, mely ellen mi már több ízben fölszólítottunk. Semmi indoka nincsen a magyarországi német sajtónak arra, hogy a hivatalos helységnevtárban használt hivatalos elnevezéseket egyszerűen negligálja, míg ellenben ahhoz, hogy azokat helyesen alkalmazza, valódi közérdek fűződik. A magyarországi német lapok gyakran hangoztatják azt, hogy ők bar idegen nyelven írnak, érzelm és fölfogás dolgában tiszta magyarok. Nos hát rosz magyarok, ha ilyen barbárságot követnek el a magyar helységnevtárral s ha miúgy is — fölszólítás nélkül is meg nem tették azt, amire most a földrajzi társaságnak kell kérnie őket. Mondjuk pedig mindezeket a komámasszonynak, hogy a menyemasszony is értsen belőle.

— **(Mulatságos sajtóhiba.)** Sirisaka Andor újabban kiadja eddig megjelent munkáit, mint azt már mi is megemlítettük. Sirisaka ezt a körülményt apró jelentések útján tudatta a lapokkal, kérve a jelentés közlését. A jelentés így kezdődik: „Fölbátorítva a magyar irodalom terén eddig elért sikereim által, elhatároztam, hogy munkáimból időnkint új kiadást rendezek.” A S. és V.-ben a szedő baklövésé folytán ez a tétel így került a lapba: „Fölbátorítva a magyar irodalom terén eddig elért sikereim által... stb.”

— **(A tarokkártya jubileuma.)** Ennek az anyiszor elátkozott de amellét szórakoztató kártyajátéknak az idén van félezredes jubileuma. A kávéházak zöld posztós asztalain hazartozó vagy a salonok márványasztalain szeliden játszó híveket mindenestre érdekelni fogja ezen elterjedt „biblia”-nak a rövid története. Az első hiteles nyom 1382-ből való. Olaszországban ugyanis a 14. században a festett lapok egy sajtóságos gyűjteménye volt elterjedve,

melyeknek minden egyes lapja az élet egy mozzanatát, a tudomány fokát, vagy az uralkodó hatalmak egyikét jelképezte. Az egyik lap az embert jelképezte „il misero“ aláírással. A játék abból állt, hogy ezt a miserot (nálunk pagát-ot) a játékosnak keresztül kellett segítenie mindama borzalmakon és veszélyeken, melyeket a többi kártya rejtett. Természetesen ez az ősi kártyajáték ma már nem igen divatos Európában, bár nálunk még nagyban járja a miseropagát végigsegítése a veszedelmeken.

— **(A szerelmes köszörűs.)** Jakab ur nagy kóklér, szereti a selyeméletet, meg a szép asszonyokat. E jó tulajdonságok azonban a köszörűs mesterséggel nem épen kvadrálnak; mert az a köszörűkerék, légyen bár a legügyesebb kéz a hajtója, kevés vizet zavar. Jakab ur a minap egy fényesre csiszolt s művésziesen köszörült ollót vitt haza tulajdonosához, egy mosolygó arcú kis menyecskehez.

A cselédek nem akarták a szobába eresztetni, de Jakab ur előtt nem vala gát. Berobant. Ékes derékszögbe hajlás mellett adta át az ollót s szégyenkezve fogadta el az értte — habkezeztől nyújtott — piculát. Helyéből azonban nem mozdult meg — és várt.

— Mit akar? kérdi tőle az urnó.

— Egy nyájas mosolyt, mondá Jakab, a fizetés mellé.

A menyecske kiszól a konyhába a szakácsnéhez — Zsuszka, jöjjön be.

A szakácsné betipeg.

Annyi ránczot szakácsnő arczon, mint a Zsuszka arczán nem látott még sem Jakabszeme, sem más halandóé.

Az urnó rendelkezik.

— Zsuszka, mosolygjon egy kicsit erre az urra, aztán küldje be a kocsist, hogy ezt az urat dobja ki.

Ezen eset óta Jakab ur csak a selyeméletet szeretné, — a szép asszonyokra azonban már nem mer szemet vetni.

— **(A kicsinyek az inségeseknek.)**

Mult számunkban kimutattuk a belvárosi finiskola adakozását, melyet a fölsőmagyarországi inségesek javára a Pécsi Figyelő-höz küldtek be. A kis adakozók névsora ez:

I. osztály. Matyasovszky László 1 frt. Baross Emil 1 frt. Lázár József 10 kr. Stör Géza 20 kr. Angyal Béla 20 kr. Mészáros János 30 kr. Fanta István 20 kr. Berényi József 40 kr. Herman Ernő 20 kr. Koleszár Dezső 5 kr. Tremmel Mihály 20 kr. Herdlein Lajos 20 kr. Hilzenkopf Sándor 2 kr. Karaman Károly 10 kr. Krausz Aladár 10 kr. Móriéz István 10 kr. Horváth Dezső 5 kr. Sebestyén Imre 10 kr. Göpül Kálmán 10 kr. Szinder Imre 5 kr. Hein Richard 20 kr. ör. Tóth Gyula 4 kr. Tóth Pál 4 kr. Asztalos Jenő 10 kr. Egry Aladár 21 kr. Sziebert Árpád 50 kr. Dukits József 10 kr. Kovácsfy Kálmán 30 kr. Tomanek Emil 9 kr. Bócz Andor 40 kr. Szvácsék Andor 20 kr. Belesnik Antal 10 kr. Zelesny Ottó 10 kr. Kovácsévich Elek 10 kr. Kristóf Ferencz 2 kr. Hoffer Vilmos 5 kr. Jezovics László 20 kr. Horváth Ferencz 10 kr. Schwerer György 5 kr. Veledies Lajos 10 kr. Balog Antal 10 kr. Vig János 30 kr. Bäuerle Ferencz 2 kr. Langer Antal 20 kr. Gadácsy László 10 kr. Brunner Mihály 4 kr. Siptár Lajos 20 kr. Holub Gyula 2 kr. Clemente Antal 15 kr. Jeszenszky Antal 20 kr. Tóth Ödön 10 kr. Sulmits Jenő 20 kr. Pappert József 10 kr. Molnár Mihály 10 kr. Kis Béla 10 kr. Kerner Mihály 5 kr. Kardos Károly 5 kr. Gy. Nagy Jenő 20 kr. Himmelsbach János 10 kr. Légrády Ferencz 10 kr. Összesen 10 frt 10 kr.

II. osztály. Pintér Andor 1 frt. Matyasovszky Zsolt 1 frt. Viesner Felix 1 frt. Kovácsfy Dezső 50 kr. Schwarz Jenő 50 kr. Steinmetz István 50 kr. Thaller Gusztáv 50 kr. Hornischer János 50 kr. Fischer Lajos 50 kr. Daláth Jenő 50 kr. Kerner Jenő 50 kr. Gritzman László 40 kr. Eckensberger Emil 40 kr. Futima Jakab 20 kr. Bence László 20 kr. Werle Gyula 20 kr. Koharics János 20 kr. Kaltneker Aladár 2 kr. Mérey Sándor 20 kr. Trokán Kristóf 20 kr. Ollé Béla 20 kr. Biber Antal 18 kr. Miklós György 10 kr. Orf Béla 10 kr. Reberics Gyula 10 kr. Till József 10 kr. Veigang József 10 kr. Krisztian Gyula 10 kr. Ollinger Béla 10 kr. Lauber Károly 10 kr. Gilbert Károly 10 kr. Vögl Lajos 10 kr., Péterfay Lajos 10 kr. Flóry Nándor 5 kr. Összesen 10 frt 73 kr.

III. osztály. Babics Mihály 10 kr.

Boncz Ferencz 10 kr. Bodensteiner Béla 10 kr. Czvetkovits Ferencz 1 frt. Daláth Ede 50 kr. Farkas Gyula 10 kr. Gebhardt József 20 kr. Greilinger János 50 kr. Gianone Ottó 30 kr. Henfuer Lajos 10 kr. Hanny Miklós 10 kr. Hauck Ernő 10 kr. Jeskó Lénárd 10 kr. Janicska József 10 kr. Irinyi Béla 20 kr. Karaman Vincze 10 kr. Kaffka Károly 50 kr. Kosztka Gusztáv 40 kr. Kis János 20 kr. Markus Aladár 20 kr. Majorovics Lajos 5 kr. Némethy József 20 kr. Poszek Gyula 10 kr. Schillinger József 10 kr. Schneider Gyula 15 kr. Zsombory Károly 50 kr. Zsilinszky Károly 20 kr. Dürnbacher Zsigmond 50 kr. Györkö Sándor 10 kr. Kereky Mihály 50 kr. Kovácsévics Sándor 15 kr. Krisztian József id. 10 kr. Hegedüs Lajos 10 kr. Novák János 10 kr. Podluzsányi Zsigmond 10 kr. Szigvart János 10 kr. Szommer Gyula 20 kr. Till Sándor 10 kr. Vaszary 35 kr. Tabak Ferencz 2 kr. Wotroba Gyula 4 kr. Nagy János 10 kr. Összesen 8 frt 56 kr.

(Folyt. köv.)

*

A pécsi rabsegélyző egylet rendes évi közgyűlését márczius hó 27-én d. e 11 órakor a pécsi kir. törvényszék polgári tanácsstermében fogja megtartani, a melyre a tagok ezuttal is tisztelettel meghívotnak.

MŰVÉSZET IRODALOM.

* **A Pesti Hirlap** mindig szerez valami új meglepetést nagy és hű olvasóközönségnek. Most azt közli velünk a lap szerkesztősege, hogy a husvétii számhoz egy teljes, befejezett eredeti regényt mellékel, melyet minden előfizető megkap, még azok is, akik csak április hóval lépnek az előfizetők közé s ha csak egy óra fizetnek is elő. Ugyancsak a jövő évnegyedben kezdi meg **Jókai** új, egyenesen a Pesti Hirlap számára írt, **Trenk** című érdekfeszítő történeti regénynek a közlését. Ha még ehhez hozzá vesszük, hogy **Mikszáth** Kálmán megkezdte a képviselőház üléséről országszerte kedvelt karczolatainak írását: egy bizvást elmondhatjuk, hogy a Pesti Hirlap, melynek két oly író, mint Jókai és Mikszáth tartoznak a rendes munkatársai közé, ma a legérdekesebb és leggazdagabb tartalmu, különösen sok mulattató közleménnyel. (Előfizetési ára különben egy óra 1 frt 20 kr., negyedévre 3 frt 50 kr. s minden naptól lehet kezdeni az előfizetést. Kiadóhivatal és szerkesztőség: Budapest, nádor utca 7. sz.)

VEGYESEK.

— **Egy népszerű.** A „Moll-féle francia borszesz és só“ által a betegeknek egy épp oly gyógyhatásu, mint olesó szer nyújtatik köszvényes és csúzos bántalmaknál, sebeknél és daganatoknál. Egy üveg ára utasítással együtt 90 kr. Szétküldés naponta utánvétellel Moll A. gyógyszerész, cs. és k. udv. szállító által, Bécs, I. Tuchlauben 9. A vidéki gyógyszerárakban és anyagkereskedésekben határozottan Moll-féle készítmény kérendő az ő gyári jelvényével és aláírásával.

CSARNOK.

Egy szegény ifjú története.

Elbeszélés Zschokke Henriktől.

— Németről fordította Szikrai Odo. —

(Folytatás.)

S midőn Frock az öreg özvegnél bérelt kis szobája küszöbét újfent átlépte, csaknem síróba fakadt örömeben, s asztalát meg székeit régi, újra föltalált barátjaiként majd hogy meg nem ölelte s csókolta. De legelőször mégis ablakát kereste föl szemcsövével, hogy áttekintsen vele a már rég nem látott kedves helyre. Örvendő üdvözölte a három fát a kifeszített kötelekkel, amelyeken megint ott lengedezett a fehérnemű, mintha csak az ő kedvéért függesztették volna ki, hogy legyen mit üdvözölnie. De a kékfestő aranyfürtű, takaros kis leánya — fájdalom — nem jelent meg az udvaron öt üdvözölni.

Különös ember is volt az a Frock. Szive nem volt szűkben az erényeknek, következéleg tudta élvezni a leggyöngédebb barátság minden boldogságát. S ime mégis elzárkózott az emberek elől; többre becsülte a messziről szemlélest, a ruhaszárító-köteleket, a széket és asztalt. Bizonytal voltak rá okai, melyeket hallgatva tisztelnünk köll. A herceg vonzalma s hálája nagyon meghatotta; de azért mégsem jutott az eszébe, hogy csak egy légszánnyal is közeledjék hozzá. Sőt mi több, a herceg meg is hitta magához, említést tett neki egy a hercegséghez tartozó tanintézetnél megtrútt állásról: s az állás nélküli Frock, meghajolva, nem fogadta el. Az öreg Tulpen bizonynyal a legbarátságosabban kérte, hogy lépjen vele közelebbi ösmeretségbe s látogassa meg, de aki nem jött, Frock volt. S mégis bármi volt inkább, mint emberkerülő; szerföltött nagy munka sem láncozta szobájához; mert noha czégéret rögtön kifüggesztette megint a kapura, az első napokban mégse jött hozzá senki, hogy szolgálátát igénybe vegye.

Egy este végre maga az őrnagy nyitott be hozzá e szavakkal:

— Várhatnálak biz én az itéletnapig, Rock vagy Tarock Jónatanom, de úgy látszik, hiába. Azért hát tüstént szedelőzködj össze s kövess; hadd mutassam meg, hol lakom. Ma ülöm születésem napját. Van kitűnő burgundim, pontakim, pezsgóm; ezeket mind attul az izé hercegtől kaptam ajándékba, csupán mert elkísértem az ötvöshöz meg hozzád, aztán meg mert elmondtam neki tudom is én hányszor a te szelenczédnek a históriáját.

Frock nem ellenkezett. Bérkocsiba ültek, mert sötét volt már, s utnak eredtek. Az őrnagy, mint mindig, rendkívül vidor és beszédes volt; de mikor már csaknem elérték rendeltetésük helyét, szedte-vettézni kezdett.

— Teringette faszekere! — kiáltá: — Elhajtatok amellet a hogyishijják irattáros mellett, holott megmondtam neki, hogy magammal hozom a vacsorára. Izig-vérig derék ember; megörülsz ismeretségének, Jónatan. Nos, én itt leteszlek a házaunál s megyek megint vissza s elhozom.

Megálltak, s Frocknak ki köllött szállnia s a házba mennie.

— A szoba jobb kéz felül van! — kiáltá az őrnagy s visszahajtatott.

Frock ide-oda tapogatott a sötét folyosón; megtalálta az ajtót; kopogtatott; a bebocsájto szóra belépett; látta a terített asztalt; a gertyák fényesen lobogtak — és e pillanatban szeme csaknem homályba borult. Mert a kékfűslő aranyfürtű leánya ott állott előtte a maga teljes valóságában s a legszivesebben fogadta őt.

— Kétségkívül eltevedtem — dadogá, — mert én Tulpen őrnagyhoz jöttem, kire itt várakoznom köllene.

Jó helyt jár; atyám már nem maradhat oda soká; tessék csak egy kis türelemmel lenni! — mondá a leány, s megkinálta üléssel. Egy tiz éves kis leányka jött a szobába; egy darabig csak nézte az idegent, aztán félénken s kedveletes mosollyal imigy szólt hozzá:

— Nemde ön az az úr, a ki atyámért megvált arany szelenczéjétől?

— Nem váltam meg; már megint az enyém! mondá Frock, ki első zavarából nem tudott magához térni. Zavara csak még növekedett, midőn az aranyfürtű egészen melléje lépett, vállára tette szép kezét s így szólt:

— Oh, menyivel tartozunk mi önnek! Az a szelencze bizonynyal valódi ereklyéjévé lett, mert két oly emberre emlékezteti, akinek életét mentette meg.

— A fogságban halványult meg annyira? — kérde a kicsinyke, résztvevő szemmel nézve rá. — Több ízben imádkoztam önért, s bizonynyal volt foganatja.

Frock látta, hogy itt jobban ismerik, mintsem gondolhatta volna; s hogy más irányba terelje a hálálkodó szavakat, fogsága kellemes voltáról kezdett beszélni. A két testvér különösnek találta, hogy oly könnyen elviselte szabadsága elvesztését, mi több, fogságát sok tekintetben még helyénynek is találta.

— Ha fogságba jutnék, legott agyonsírnam magamat, — mondá a kicsinyke — bizony nem is bírnám ki soká, ha Jozefintől megatyámtól elválva, magamban köllene itt laknom.

— Elhiszem azt, kisasszony — mondá Frock; — de ha nincsen sem Jozefintől, sem atyámtól, a kikért könyveinket onthatnók, akkor — ha tiszta a szíved — mindenütt jól érezdük magunkat. Az oly embernek, ki a szükségben önmagával is beéri, minden külsőség csupán színvadi átalakulás, s a legszűkebb szobácska egy nagy világ. Akinek a saját személye kevés, akinek környezetétől köll várnia az elégedettséget, az még a legszabadabb helyén is börtönben érzi magát.

— De mégis csak sok ám egy álló napig egyedül lenni! — viszonzá sóhajtván a kicsiny.

— Hát azt hiszi? egyedül voltam. Nem velem voltak-e multam emlékei? Nem velem volt-e az? ki többet ér bármely emberi társaságnál. Tudja-e ki? — Isten!

A társalgás komoly fordulatot vett, de nem vesztett azért érdekességéből. Jozefin, egy szék hátára támaszkodva, szótlanul hallgatta. Kis Leonóra hűgának mindig volt száz kérdése, ezer ellenvetése.

(Folytatása köv.)

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

N. F. Szent-Márton. A nőemancipáció nem mai keletű. Hiszen már Plátó a görög bölcs is kifejezte azon óhaját, hogy a nők a férfakkal hasonló jogokban és nevelésben részesüljenek, sőt még azt is kívánta, hogy a legmagasabb államhivatalokra alkalmaztassanak. Plátó véleményén voltak még: Plutarch, Socrates, Pericles és Demosthenes is. Különb az, hogy Boszniában a múlt hetekben egy nőt neveztek ki állami orvosossá, korántsem jelenti azt, hogy ezt az állam máshol is fogja praktizálni. Ott azért vált szükségessé a nő-orvos, mert a bosnyák, illetőleg Mohamedán hitű nők a világért sem engedték betegágyokhoz a férfi orvosokat. Az állam tehát úgy segített a bajon, hogy az első „tudós“ kisasszonyt, kinek rendes orvosi diplomája van, de aki emellett a főzőkanál kezeléséhez is ért; oda nevezte ki orvosnak, s mint az ottani lapok írják, a Mohamed nők fölötté bizalmasak is az új orvos kisasszonyhoz. Második kérdésére csak akkor felelhetünk, ha az ügyet végkép lebonyolították.

Mihály Helyben. Nemesak ön, hanem úgyszólván minden halandó csalódott már ember társában és csalódnia fog mindaddig, míg csak emberek lesznek a földön. Irja föl e rövid mondást egy papírszeletre s jegyezze meg jól: „Tíz barátom volt. Kilencben én csalódtam, tíz pedig én bennem csalódtam.“

Dr. R. Vigasztalódjék! Azok az urak az idei hármass kudarc után bizonyára beleuntak a korteskedésbe, s hihetőleg egymást beszéltek le a további agitációról. Közöttük is sokan úgy gondolkodnak, mint Danton, kit midőn a francia forradalom alkalmával a guillotine alá vezettek, így szólt hasonló sorsu Chabot barátjához: „Barátom! ha a másvilágon is forradalom talál lenni, fogadd tanácsomat: ne keveredjünk többé bele.“

S. B. Szegárd. Békefi Remig dr. nem jogtanár, mint azt önk gondolták, hanem zirczisztercezi rendű áldozópap és a helybeli kath. főgimnáziumban a történet és filozófia tanára. Nagyszabású művének első részét a kritika kinttett elismerésben részesíté és a „Budapesti Hírlap“ is külön tárczában foglalkozott a művel.

Ügyvéd-jelölt. Hát bizony az ilyen büntető tárgyalásoknál jegyeket kellene osztogatni és megválogatni a közönséget. Mi is szemtanúi voltunk annak, hogy az intelligens publikumot a csöcselék kiszorította a teremből. Elég baj, hogy így volt. Azon pedig ne boszankodjék, hogy oda, a honnan önt kiutasították, az elnök jó ismerősei mégis bejutottak. Hisz az úgy volt és lesz is a világon: „Hogy az egyik privilégiumos, a másik meg nem az.“

Gabona-árjegyzék

Pécs szab. kir. városában 1892 évi mártius hó 19-én tartott hetivásárról.

Az árak métermázsánként számítatnak.

Buzsa) őszi	—	—	—	—
) tavaszi	—	—	—	—
Kétszeres) ó	9	70	9	50
) új	—	—	—	—
Rozsa) ó	—	—	—	—
) új	9	10	9	—
A. P.) őszi	—	—	—	—
) tavaszi	—	—	—	—
Repeze) ó	—	—	—	—
) új	—	—	—	—
Bükköny) széna	5	20	5	—
) ó	—	—	—	—
Kukoricza) ó	5	50	5	20
) új	—	—	—	—
Széna) ó	2	40	2	—
) új	—	—	—	—
Szalma) ó	2	—	1	80
) új	—	—	—	—

Kínálat: közép (mintegy 200 gabonaköcsi volt a piacon).

Laptulajdonos:

NAGY FERENCZ.

Felelős szerkesztő:

HAKSCH LAJOS.

Hirdetések:

16921 sz.
tkv. 1891.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Kerek Mihály végrehajtónak Bálint Jánosné Kovács Lydia végrehajtást szenvedett elleni 71 frt 63 kr. tőke követelés és járulékai iránti végrehajtási ügyben a szentlőrinci kir. járásbíróság területén levő Oszró község határában fekvő az oszrói 158. sz. tjkvben 51. hszsz. közös udvartérből 980 ööl nagyságu házhelyre, 590 frt kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fenebb megjelölt ingatlan az 1892. évi április hó 1. napján d. e. 10 órakor Oszró község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át, vagyis 59 forintot készpénzben, avagy az 1881: 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság 1891. évi nov. hó 23-ikán.

Bogyay Pongrácz,

kir. törvényszéki bíró.

Boreladás.

Több oldalról vett felszólítás folytán saját termésű boraimat 101 litertől fölfelé hektoliterenként következő árak mellett áruba bocsátom u. m:

pécsi daindoli fehér bor ára az 1887, 1888. és 1889. évekről egybekeverve 30 frt.
ugyanezen bor ára az 1884, 1885. és 1886. „ „ 40 frt.
szilvási fehér bor ára az 1887, 1888. és 1889. „ „ 35 frt.
ugyanezen bor ára az 1884, 1885. és 1886. „ „ 45 frt.
kisharsányi és ligeti vörös bor ára az 1887, 1888. és 1889. évekről „ „ 30 frt.
ugyanezen bor ára az 1884, 1885. és 1886. „ „ 40 frt.

A megrendelést és esetleg a hordót minden szombat délelőtt kérem hozzam — Pécs, Ferencziak-utca 9. sz. a. — juttatni, mely napnak délutánján fog a bor a megrendelő javára lefejtetni és elszállíttatni.

Kivánatra hordót a megrendelő rendelkezésére bocsájtok.

A bor eredete és tisztasága iránt felelősséget vállalok.

Vidéki megrendelést elfogadok a bor és hordó árának utánvételezése mellett. Esetleg a hordó visszavétetik.

Kerese Kálmán

ügyvéd.

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS”

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasóközönség lapja. Hiteles forrásokból származó értesüléseinek gyorsasága, alaposága és sokasága, rovatainak változatossága, kitünősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették az „Egyetértés“-t népszerűvé. Az országgyűlési tárgyalásokról a legrészletesebb s e mellett tárgyilagos hű tudósítást egyedül az „Egyetértés“ közöl. Gazdasági rovata elismert régi tekintélynek örvend. A magyar kereskedő s gazdaközönség nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés“ kereskedelmi s tőzsdei tudósításainak bőségével s alaposágával ma már nem versenyezhet más lap. A kereskedő, az iparos s a mezőgazda megtalálja mindazt az „Egyetértés“-ben, a mire szüksége van. Változatosan szerkesztett tárczájában, annyi regény olvasmányt ad, mint egy lap sem. Két-három regényt közöl egyszerre, úgy, hogy egy év alatt 30-40 kötetnyi regényt, részint eredetit, részint a külföldi legjelesebb termékeket jó magyarságu fordításban kapnak az „Egyetértés“ olvasói. A ki olvasni valót keres és a világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni, fizessen elő az „Egyetértés“-re, melynek előfizetési ára egy hóra 1 frt 80 kr., 1/4 évre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés“ kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámot a kiadóhivatal kivánatra egy hétig ingyen és bérmentve küld.

Pécsett, József-utca**38. sz. a.**

5 szoba s mellékhelyiségekből álló, és még 10 évig adómentes

uj ház,

szabad kézből eladó.

Értesítést ad: **Dr. Toldi Béla** ügyvéd Pécsett.

18010. sz.

tkv. 1891.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkkvi hatóság közhírré teszi, hogy Baranyamegye gyám-pénztára végrehajthatónak Gregorits Péter és neje végrehajtást szenvedők elleni 200 frt tőkekövelése és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a pécsvárad kir. járásbírósa területén levő Véménd község határában fekvő, a vémeendi 13. sz. tjkvben felvett I. 24. hsz. 1. sorsz. házra, udvartérre 25. hsz, kertre, 553 frt kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi április hó 20-ik napján d. e. 10 órakor Véménd község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 55 forint 30 krajczárt készpénzben, vagy az 1881: 60. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság 1891. évi december hó 11-én.

Bogyay Pongrácz
kir. törvszéki bíró.

Margit**GYÓGYFORRÁS****MAGYAR SELTERS.**

Borral használva a legegészségesebb ital.

Van szerencsénk teljes tisztelettel tudatni, hogy Margit telepünkön a „Margit“ (Magyar Selters) gyógyviznek eddig is legújabb rendszerű kezelését újra tökéletesítettük. Gyógyvizünket új czimkével ellátott új alakú, az eddigieknél erősebb üvegekben, a viznek változatlanul maradását biztosító erős dugaszolással és önkupak-elzárással hozzuk forgalomba, mely újításra szives figyelmét felhívjuk.

Dr. Karlovsky utóda
a Margit gyógyforrás igazgatósága.

Orvosi bizonyítványok.

1892.

Dr. KORÁNYI FRIGYES,

kir. tanácsos, egyetemi tanár, a budapesti m. kir. tud. egyetem I. belgyógyászati kórodájának igazgatója.

A Margit (Magyar Selters)-gyógyvizet sokszorosan használván, úgy magánygyakorlatomban mint a vezetésem alatt álló egyetemi kórodán azt jó hatásúnak találtam: a nyákhártyák, főleg a gyomor és légutak nyákhártyáinak hurutos bántalmainál. A használatban levő egyéb vizektől, melynek a Seltersi, Radeini, Vichy stb. különbözik e viz csekélyebb szabad szénsav tartalmánál fogva, s azért oly esetekben, midőn vérzések lehetősége forog fenn vagy a vérkeringési szervek izgatásától kell tartani, a szénsavdúsabb vizek fölött előnnyel bír.

Dr. KÉTLY KÁROLY,

egyetemi tanár, a budapesti m. k. tud. egyetem II. belgyógyászati kórodájának igazgatója.

A „Margit“ (Magyar Selters)-gyógyforrás vizét, mely a tiszta szikéleges ásványvizek sorába tartozik, részint magánygyakorlatomban, részint a vezetésem alatt álló egyetemi belgyógyászati kórodán, hosszú idő óta használom, s azt a gyomor, belek, húgyhólyag, főleg pedig a légzőszervek hurutos bántalmainál legjobb eredménnyel alkalmaztam. E viz más hasonló vegyi összetételű vizek közt, mint a Seltersi, Gleichenbergi, Giesshübli stb. kisebb szabad-szénsav tartalmánál fogva bir előnnyel.

Hízárológos
főraktár

ÉDESKUTY L.

cs. és kir. és szerb. kir.
udv. ásványviz-szállítónál

Budapesten, Erzsébet tér 8. sz.

Ugyszintén kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Taizs József Pécsett.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, író-szer és papirkereskedésében kapható:

Valódi „Anthracen-ténta.“**Valódi „Alizarin-ténta.“****Valódi „Király-ténta.“****Valódi „Gallus-ténta.“**

Kökorsókban és üvegekben. (Külföldi és hazai gyártmány.)

➡ Piros és kék ténta. ➡

Pecset-viasz, pecset-festék.

Autograph-ténta és festék.

Fekete és színes írónok.

➡ Radir-gumi, gumi arabicum, oldva. Tollak és tollnyelek. ➡*Író-, fogalmi és itatós-papírok.***Eau de Labarague,**

kitünő szer tinta-, vörösbor- és gyümölestoltok eltávolítására fehéreneműből és papírról.

Stephanie-Mille 50 finom levélpapír és 50 levélboríték díszes dobozban 70 kr.

Jelző ténta, kimoshatatlan.

➡ S minden e szakmába vágó cikk. ➡

LE GRIFFON

a legjobb szivarkapapir

kapható Alt és Böhm kereskedésében Pécsen.

228. sz.

tkvi 1892.

Árverési hirdetés.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajthatóknak k. Meszarits János végrehajtást szenvedett elleni 130 frt 88 kr. tőke követelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő Pécs sz. kir. város határában fekvő a pécsi 3258. sz. tjkvben felvett 402. hsz. 1. sorsz. házból, udvartér és kertből kkoru Meszarits Jánost illető felerészre az árverést 2258 frtban ezennel megállapított kikáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1892. évi márczius hó 23-ik napján d. e. 10 órakor a kir. törvényszék árverési helyiségében** megtartandó nyilvános árverésen a kiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %.-át, vagyis 225 forint 80 krt készpénzben avagy az 1881 : LX. t. cz 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék-képes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság 1892. évi jan. hó 6-ik napján.

Bogyay Pongrácz,
kir. törvénzéki bíró.

A herczeg Schaumburg Lippe-féle
bolmányi bérleten
f. é. április 1-én, esetleg később is;
egy

szakavatott
gépész
felvétetik.

Ki nagyobb gazdaságban alkalmazva volt, kedvezményben részesül. Folyamodványok „**Bolmányi Bérlet**“ czim alatt intézendők **Bolmányba**.

Hirdetések

igen előnyös áron vétetnek fel
kiadóhivatalunkban.

„CONCORDIA“

első pécsi temetkezési vállalat

Kis-tér 11-ik szám.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség tudomására hozni, miszerin a legváltozatosabb ravatalozások felállítására — temetések rendezésére, — úgy a halottak szállítására létesített üzletünket újabb átalakítások, — mindennemű igényeknek megfelelő felszerelések beszerzése, valamint tapintatos rendező alkalmazása folytán jelenleg oly helyzetbe hoztuk, hogy minden osztályu temetkezéseket — úgy helyben mint a vidéken

a legnagyobb pontossággal s az eddiginél és minden temetkezési vállalatnál

sokkal díszesebben és olcsóbban

vagyunk képesek kiszolgáltatni.

Maradunk kiváló tisztelettel

„CONCORDIA“ első pécsi temetkezési vállalat tulajdonosai:
Fischer Simon, Krisztián József, Schubársky János, Wranitsch György.

MOLL SEIDLITZ POR

Csak akkor valódi ha minden dobozon a gyárjegy, egy sas és MOLL A. sokszorosított czéje látható.

Gyors gyógyhatás makacs gyomor- és altestbajok, gyomorgöres, nyálk, gyomorégés székrekedésnél, májbajok, vértululás, aranyér és a legkülönbözőbb női betegségeknél. Egy eredeti doboz használati utasítással 1 frt.

Raktárak az ország minden nevezetesebb gyógyszer-táraiban.
MOLL A. gyógyszerész cs. kir. udvari szállító, Bécs, Stadt, Tuchlauben 9.

Szétküldés naponta utánvét mellett. 2 doboznál kevesebb nem küldetik.

Elismerés **MOLL A. urhoz Bécsben.**

Ülő foglalkozásomnál az ön Moll-féle Seidlitzporai igen jó hatást gyakorolnak; ismerem ezt egyszer s mindenkorra és szívvelyes „Isten fizesse meg“-et mondok érte; ezek a gyomrot jóvá és főt könnyűvé teszik.

Tisztelettel

Steinko P. J., lelkész Honnetschlag-ban.

MOLL-FÉLE FRANCIA BORSZESZ ÉS SÓ

Csak akkor valódi, ha mindegyik üveg Moll A. védjegyét tünteti fel és „A. Moll“ feliratu ónozáttal van zárva. A Moll-féle francia borszesz és só nevezetesen mint fájdalomcsillapító bedörzsölési szer köszvény, csúsz és a meghűlés egyéb következményeinél legismerteseb népszerű. — Egy ónozott eredeti üveg ára: 90 krajcár.

FŐ-SZÉTKÜLDÉS

Moll A. gyógyszerész, cs. és kir. udvari szállító által, BÉCS: 1, Tuchlauben 9. sz.

Vidéki megrendelések naponta pósta utánvét mellett teljesítettek.

A raktárakban tessék határozottan MOLL A. aláírásával és védjegyével ellátott készítményeket kérni.

Szétküldés naponta utánvéttel. Két üvegnél kevesebb nem küldetik.

Elismerés **MOLL A. gyógyszerész urhoz Bécs.**

Kitünő Moll-féle francia borszesz és sója vidékemen nagyszerűen működik. Küldjön nekem 50 üveggel, mivel az emberiség segítségére készletet óhajtok tartani magamnál. Mély tisztelettel

Hornof, lelkész Micholup-ban.

Raktár Pécsen: Sipőcz István gyógyszerésznél és özv. Reeh V. keresked.